

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sim@sim.dk
www.sim.dk

Sagsnr.
2016 - 2642

Doknr.
340205

Dato
27-04-2016

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 31.03.2016 stillet følgende spørgsmål nr. 238 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 238:

”Vil ministeren redegøre for KL's kommentar om, at aflastning til forældre ikke dækkes efter merudgifter, men efter andre regler - og hvis der er sket et fald i merudgifterne, modsvares de så af en stigning andetsteds - jf. KL's kommentar i artiklen: 'Kommuner spare i hjælpen til handicappede børn' fra www.Altinet.dk den 31. marts 2016?”

Svar:

Der er – og har også før 2011 været - tre bestemmelser i serviceloven, hvorefter der kan ydes aflastning til familier med børn med funktionsnedsættelse. Det vil bero på den konkrete situation, hvilken af de tre bestemmelser der skal anvendes.

Hvis aflastningen gives af hensyn til den øvrige familie, f.eks. fordi forældrene har brug for tid til at tage sig af en rask søskende, vil aflastningen skulle ydes efter servicelovens § 84, stk. 1, i kraft af henvisningen i lovens § 44.

Hvis aflastningen gives af hensyn til barnets særlige behov for støtte ud over funktionsnedsættelsen, f.eks. fordi moderens forældre evne er svingende, vil aflastningen skulle ydes efter servicelovens § 52, stk. 3, nr. 5. Her vil der forudgående skulle gennemføres en børnefaglig undersøgelse efter lovens § 50.

Hvis aflastningen gives af hensyn til barnets funktionsnedsættelse, f.eks. fordi barnet grundet funktionsnedsættelsen ikke kan være alene hjemme, selv om barnet har en alder, hvor børn normalt godt kan være alene hjemme, vil aflastningen skulle ydes efter servicelovens § 41.

Det er derfor ikke korrekt, når KL i den omhandlede artikel anfører, at aflastning ikke kan ydes efter servicelovens § 41. Som ovenstående eksempler også illustrerer, vil servicelovens § 41 skulle danne den lovgivningsmæssige ramme for en bevilling af aflastning i de tilfælde, hvor aflastningen gives af hensyn til barnets funktionsnedsættelse. Dette var også gældende ret før 2011.

Den lovændring, som KL refererer til i artiklen, og som trådte i kraft den 1. januar 2011, er alene en tydeliggørelse af, hvad der allerede forinden var gældende ret, nemlig at aflastning, som gives af hensyn til den øvrige familie, skal ydes med hjemmel i servicelovens § 84, stk. 1. Lovændringen bestod i en indføjelser i servicelovens § 44 af en henvisning til servicelovens § 84, stk. 1, med det formål at øge opmærksomheden på, at § 84, stk. 1, også finder anvendelse på børneområdet. Lovændringen havde desuden et afbureaukratiserende sigte, nemlig at understrege, at aflastning efter ser-

vicelovens § 84, stk. 1, kan ydes uden en forudgående børnefaglig undersøgelse efter servicelovens § 50.

Udgiftsudviklingen i såvel merudgiftsydelse til børn efter servicelovens § 41 som aflastning ydet efter servicelovens § 52, stk. 3, nr. 5, og § 84, stk. 1, er skitseret i tabel 1. Udgiftsudviklingen i merudgiftsydelse synes ikke at modsvares af udviklingen i udgifter til aflastning efter de to andre bestemmelser, jf. tabel 1. Det bemærkes herved, at merudgiftsydelsen rummer andre udgiftstyper end aflastning.

Tabel 1						
Offentlige udgifter til merudgiftsydelse og aflastningsordninger						
Mio. kr, 2016-PL	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Merudgiftsydelse, jf. § 41	1.157	1.035	898	805	714	616
Aflastning, jf. servicelovens § 52 og § 84 i medfør af § 44	1.109	989	926	952	970	987

Kilde: De kommunale regnskaber.

Med venlig hilsen
Karen Ellemann